

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3550/2019
25.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Пудар адвокат из ..., против туженог Дома Здравља „Рума“ из Руме, чији је пуномоћник Јован Станојчић адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1720/19 од 27.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1720/19 од 27.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 276/17 од 27.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог број ... од 05.02.2016. године и да се обавезе тужени да га врати на рад, на радно место које одговара његовом знању и способностима и његовој стручној спреми. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова поступка плати туженом износ од 106.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од осам дана од пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1720/19 од 27.05.2019. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Руми П1 276/17 од 27.02.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог, на радном месту ... у Одељењу за ... Уговор о раду који је тужилац закључио отказан је решењем тужене број ... од 05.02.2016. године, као вишку запослених. Тужилац је проглашен вишком запослених на основу Закона о одређивању максималног броја запослених у јавном сектору („Службени гласник Републике Србије“, број 68/15) и Одлуке о максималном броју запослених на неодређено време у систему државних органа, јавних служби, систему Аутономне покрајине Војводине и систему локалне самоуправе за 2015. годину („Службени гласник Републике Србије“, број 101/15), којом је утврђено да максималан број извршилаца код туженог износи 294 запослена. Тужени је 20.01.2016. године донео Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места којим је предвиђено (члан 24) да ступа на снагу даном доношења и да се примењује од 20.01.2016. године. Надлежно Министарство здравља је 05.02.2016. године дало сагласност на донети Правилник, који је истог дана објављен на огласној табли туженог. Новим Правилником број извршилаца на радном месту тужиоца смањен је са 5 на 2 запослена. Тужени је 05.02.2016. године донео одлуку о покретању поступка и утврђивању решавања вишка запослених која је одмах ступила на снагу. Том одлуком су као критеријуми за одређивање вишка запослених предвиђени дужина ефективног радног стажа (0,125 бодова за сваку пуну годину радног стажа и 0,5 бодова за сваку пуну годину радног стажа код туженог) и радна дисциплина (негативних 10 бодова за случај ако је запосленом изречена нека дисциплинска мера). Применом ових критеријума тужилац је од пет запослених био рангиран на треће место.

На тако утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о тужбеном захтеву којим је тужилац тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду.

Према одредби члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Посебним Законом о одређивању максималног броја запослених у јавном сектору прописано је да је организациони облик, који је у складу са тим законом утврђена потреба рационализације, дужан да након доношења нових аката о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места утврди број запослених за чијим радом престаје потреба у складу са новом организацијом рада, најмање до броја утврђеног одлуком о максималном броју запослених (члан 22. став 1).

Тужени је поступио у складу са наведеним законом тако што је донео Правилник о организацији и систематизацији радних места којим је максималан број запослених на неодређено време усаглашен са бројем утврђеним одлуком Владе Републике Србије, а затим и одлуку о покретању поступка за утврђење вишка запослених. Критеријуми предвиђени том одлуком за утврђивање вишка запослених - дужина ефективног радног стажа и радног стажа код туженог (позитивни критеријум), односно изречене дисциплинске (негативни критеријум) су објективне природе и нису везане за неко лично својство запосленог да би се могле сматрати дискриминаторским.

Применом тих критеријума тужилац је одређен за једног од три запослена који су били вишак на пословима

Из изложеног следи да је решење о отказу уговора о раду донето у спровођењу одлуке Владе Републике Србије о максималном броју запослених на неодређено време код туженог. Због тога околност да Правилник о организацији и систематизацији послова, објављен на огласној табли 05.02.2016. године, није ступио на снагу даном његовог доношења - 20.01.2016. године (одлуком Уставног суда О 22/2016 од 04.07.2017. године, која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 70/2017, утврђено је да означена одредба није у сагласности са Уставом) не може бити основ за поништај решења о отказу уговора о раду од истог датума, јер је основ за доношење те одлуке у организационим променама извршеним у циљу спровођења одлуке Владе Републике Србије да се број запослених код туженог смањи на максималан број одређен тим подзаконским актом.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић